

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੱਛ ਬੁੱਧੀ ਬਣਾਉਣ, ਜਦ ਸਵੱਛ ਬਣੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਸਕੋਗੇ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਪਲਾਨ ਕਿਹੜਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਾਪ ਵੀ ਛੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ?
- ਉੱਤਰ:- ਹਰ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਪਤਿਤ ਦੁੱਖੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੀ ਹੈ - ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਪਲਾਨ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਬਾਪ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੁੱਟ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਦੀ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਉਹ ਬਹੁਤ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਬਣ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ, ਪਤਿਤ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸੋਨੇ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ।
- ਗੀਤ:- ਇਸ ਪਾਪ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਦੋ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ - ਇੱਕ ਪਾਪ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਇੱਕ ਪੁੰਨ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਸੁੱਖ ਜਰੂਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ, ਨਵੇਂ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਰੱਬ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ, ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬੁੱਧੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਰੱਬ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਾਣਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਰੱਬ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਦੇ ਨਾ ਰਹੇ। ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ, ਹੋ ਈਸ਼ਵਰ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਵੰਡਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਰਚਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸਰਵ ਵਿਆਪੀ ਹੈ, ਕੱਛ - ਮੱਛ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਡਿਫੇਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ - ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਅਤੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਪੌੜੀ ਉਤਰਦੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤੱਦ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਵੀ ਆਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਤੋਂ ਮੈਂ ਵੀ ਛੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਆਉਣਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਕੌਣ ਸਥਾਪਨ ਕਰੇਗਾ? ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ? ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਧਨਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ, ਧਨ ਹੈ, ਮਹਿਲ ਹੈ, ਐਰੋਪਲੇਨ ਹੈ ਪਰ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਕੋਈ ਬੀਮਾਰ ਹੋ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤਯੂ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ, ਦੁੱਖ ਦੀ ਗਲ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਉਮਰ ਵੀ ਵੱਡੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਅਚਾਨਕ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿੰਨੇ ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੂੰ ਸਵੱਛ ਬੁੱਧੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਰਾਵਣ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ, ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰੱਬ ਸਵੱਛ ਬੁੱਧੀ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਭ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਨ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ। ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੋਈ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦਾ ਥੋੜੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਆਏ ਹੋ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੈ? ਬੋਲੋ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ - ਇਹ ਹੈ ਸਾਡਾ ਉਦੇਸ਼। ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ। ਮਾਂ, ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਗਾਉਂਦੇ ਸੀ ਤੁਮ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ.....। ਹੇ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਸੁੱਖ ਘਨੇਰੇ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ ਨਾ, ਸੋ ਵੀ ਸ੍ਰਗ ਦੇ। ਹੁਣ ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਹੇ ਰੱਬ ਆਓ, ਆਪ ਆਓਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸੋ ਵੀ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੈਵੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਰਾਵਣ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਮਰ ਵੀ ਵੱਡੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਭੋਗੀ, ਅਚਾਨਕ ਮਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਯੋਗ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਮਰ ਵੀ 150 ਵਰ੍ਹੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਲੱਭਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਨ, ਤੀਰਥ ਆਦਿ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਸਭ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਰਸਤੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਰਸਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਰਸਤਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ - ਹੇ ਅੰਨਿਆ ਦੀ ਲਾਠੀ ਪ੍ਰਭੂ ਆਓ, ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁੱਖਧਾਮ ਲੈ ਚਲੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ

ਕਦੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੇ ਝੂਠੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰੱਬ ਨੂੰ ਗਾਲ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਥੋੜੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਜਾਂ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਆਪਣਾ ਪਾਰ੍ਹ ਹੈ। ਮੈਂ ਜੇ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉੱਥੇ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤਯੂ, ਦੁੱਖ ਆਦਿ ਕਦੀ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁੱਖਧਾਮ ਲੈ ਚਲਦਾ ਹਾਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਓਹੋ, ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੰਗਮਯੁਗ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਭਗਤਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਮਾਸ ਆਦਿ ਬੈਠ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਯੁਗ, ਜੱਦ ਕਿ ਬਾਪ ਆਕੇ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਪੋੜੀ ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਖੇਡ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ, ਘਰ ਚੱਲੇ। ਹੁਣ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਛੀ - ਛੀ ਚੇਲਾ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਭੋਗ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼ੁਦਰ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਸ਼ੁਦਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਦੇਣ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਫਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬਾਪ ਹੈ ਹੀ ਸੁੱਖਦਾਤਾ। ਬਾਪ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਤਾਂ ਕੀ, ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਵੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਅਨਾਜ ਆਦਿ ਮਿਲਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਇਹ - ਇਹ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਬਹੁਤ ਅਨਾਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਕੁਝ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਨੈਚਰਲ ਕੈਲੇਮੀਟੀਜ਼ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕੀ ਕਰ ਸਕੇਗਾ! ਫੈਮਨ ਪਵੇਗਾ, ਅਰਥਕਵੇਕ ਹੋਵੇਗੀ, ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਖੂਨ ਦੀ ਨਦੀਆਂ ਵਹਿਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਵਰਸਾ ਪਾ ਲਓ। ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੂਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਮਾਇਆ ਰਾਵਣ ਸਰਾਪ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਨਰਕ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਖੇਡ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਵੀ ਸ਼ਿਵਾਲਾ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਵੈਸ਼ਾਲਿਆ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਗੋਤੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਰੱਬ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਬਿਰਾਦਰੀ ਤਾਂ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੋਰ ਬਿਰਾਦਰੀਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਕਿਹੜਾ ਧਰਮ, ਕਿਹੜੀ ਬਿਰਾਦਰੀ ਸੀ - ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਬਿਰਾਦਰੀ, ਫਿਰ ਸੇਕੇਂਡ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਬਿਰਾਦਰੀ, ਫਿਰ ਇਸਲਾਮੀ ਵੰਸ਼ ਦੀ ਬਿਰਾਦਰੀ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਝਾੜ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੀਆਂ ਬਿਰਾਦਰੀਆਂ ਹਨ। ਟਾਲ - ਟਾਲੀਆਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਵਰਾਇਟੀ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਝਾੜ, ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਰੋਜ਼ ਪੜ੍ਹਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਤਿਤ ਰਾਜਾ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਧਨ ਦਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਕਦੀ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤਯੂ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਆਪਣੇ ਟਾਈਮ ਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਈਸਕੋਪ, ਡਰਾਮਾ ਆਦਿ ਨਿਕਲੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਹਿਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਡਰਾਮਾ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਂਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਹੱਦ ਦੇ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਾਇਆ ਦਾ ਪਾਮਪ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਤਾਂ ਸੂਰਗ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਅੱਗੇ ਥੋੜੀ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਬਿਲਡਿੰਗਸ ਆਦਿ ਸੀ। ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਓਪੇਜ਼ੀਸ਼ਨ ਹੈ। ਰੱਬ ਸੂਰਗ ਰਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਵੀ ਆਪਣਾ ਸੂਰਗ ਵਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਮਾਇਆ ਦਾ ਪਾਮਪ। ਇਸਦਾ ਫਾਲ ਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿੰਨੀ ਜਬਰਦਸਤ ਮਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਹੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼। ਸਾਹੂਕਾਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸੂਰਗ ਹੈ, ਗਰੀਬ ਵਿਚਾਰੇ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਨਰਕਵਾਸੀਆਂ ਤੋਂ ਸੂਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਹੀ ਵਰਸਾ ਲੈਣਗੇ, ਸਾਹੂਕਾਰ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਸੂਰਗ - ਨਰਕ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਭਿਖਾਰੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਕਿੰਨਾ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਧਰਮ ਸੀ। ਹੁਣ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਪੁਰਾਣੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੱਢਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਹੱਡੀਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੰਨੇ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਹੱਡੀਆਂ ਫਿਰ ਕਿੱਥੋਂ ਦੀ ਨਿਕਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਿਰ ਮੁੱਲ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਕੇ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਸਾਕਾਰੀ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਫਿਰ ਸੁਕਸ਼ਮਵਤਨਵਾਸੀ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਵਿਯਕਤ, ਇਹ ਵਿਯਕਤ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਵੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਨੰਬਰਵਨ ਪਾਵਨ ਉਹ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਨ ਪਤਿਤ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਨ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਰੱਬ ਹਾਂ, ਫਲਾਣਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਅਸਰੀਰੀ ਆਏ ਸੀ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਲੈ ਪਾਰ੍ਹ ਵਜਾਇਆ, ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਤੋੜੋ। ਸਿਰਫ

ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਗੇ, ਨਾਲੇਜ ਸੁਣਨਗੇ ਉਹ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸਕੂਲ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਬਣ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ, ਪਤਿਤ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਸੇਨੇ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬੈਠਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਸੇਮਨਾਥ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸੇਨੇ ਹੀਰਿਆਂ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਖ਼ਾਤਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਭ ਰਾਜ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਪਹਿਲੇ ਅਵਿਭਿਚਾਰੀ ਫਿਰ ਵਿਭਿਚਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਵੇਖੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਵੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੰਗਾ ਦੇ ਕੰਠੇ ਤੇ ਵੇਖੋ ਸ਼ਿਵੇਹਮ ਕਹਿ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਜਾਕੇ ਦੁੱਧ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪੂਜਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦਾਦਾ ਨੇ ਖੁਦ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪੂਜਾਰੀ ਨੰਬਰਵਨ ਬਣਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵੰਡਰਫੁਲ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਸ੍ਰਗ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਨਰਕ ਬਣਦਾ ਹੈ - ਸਭ ਰਾਜ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰ। ਇਹ ਹੈ ਸਪ੍ਰਿਚੁਅਲ ਨਾਲੇਜ ਜੋ ਰੂਹਾਨੀ ਫਾਦਰ ਦੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੋ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਜੱਦ ਤਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਾ ਬਣੇ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਨਾ ਸਕੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਰੱਬ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਮਾਇਆ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਪਾਮਪ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਸਦਾ ਇਸੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜੇ ਹੋਣ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਰੱਬ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ।

2. ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਦੇ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਬਣ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ, ਪਤਿਤ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਬਣ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹੱਦ ਦੀ ਸਰਵ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਮਜੀਤ ਜਗਤਜੀਤ ਭਵ :
ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਸਰਵ ਹੱਦ ਦੀ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਹਨ। ਕਾਮਨਾ ਇੱਕ ਹੈ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ, ਦੂਜੀ ਹੈ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ, ਤੀਜੀ ਹੈ ਸੰਬੰਧ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਚੌਥੀ ਹੈ ਸੇਵਾ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਹੱਦ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਦਾ ਭਾਵ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਯਕਤੀ ਜਾਂ ਵਸਤੂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਕਰਸ਼ਣ ਹੋਣਾ - ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਹੈ। ਜੱਦ ਇਹ ਸੂਕਸ਼ਮ ਅੰਸ਼ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋਵੇ ਤੱਦ ਕਹਿਣਗੇ ਕਾਮ ਜੀਤ ਜਗਤਜੀਤ।

ਸਲੋਗਨ:- ਦਿਲ ਦੀ ਮਹਸੂਸਤਾ ਨਾਲ ਦਿਲਾਰਾਮ ਬਾਪ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਲੈਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣੋ।

*****

ਅਵਿਯਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ

ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਇਹ ਹੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਕਿ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਬਾਪਦਾਦਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਇਸ ਅਲੌਕਿਕ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹੱਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਜੀਵਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਹੈ। ਫਿਰ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਬੋਝ ਬਾਪ ਦੇ ਉੱਪਰ ਰੱਖ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕਰ ਦੇ ਤਾਂ ਕਰਮਯੋਗੀ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।